

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL CLUJ
SECȚIA COMERCIALĂ, DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr. 112/2009

DECIZIA CIVILĂ Nr. 3.051/2010

Ședința publică de la 25 Noiembrie 2010

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Judecător

Judecător

Grefie.

S-a luat în examinare recursul formulat de pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BISTRIȚA NĂSĂUD în nume propriu și pentru ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE PENTRU CONTRIBUABILI MIJLOCII, împotriva sentinței civile nr. /CA/2010, pronunțată de Tribunalul Bistrița-Năsăud, în dosarul nr. /112/2009, în contradictoriu cu reclamanta SC. SA și pârâta ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE BISTRIȚA, având ca obiect contestație act administrativ fiscal Raportul de inspecție fiscală nr. 23.01.2009 emisă de D.G.F.P. Bistrița Năsăud.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă pentru recurentă, consilier juridic , cu delegație la dosar și reprezentantul intimatului SC SRL, avocat , cu delegație la dosar, lipsă fiind celelalte părți.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează faptul că recursul este scutit de la plata taxelor judiciare de timbru, iar părțile au solicitat judecarea cauzei în lipsă.

Nemaifiind alte cereri de solicitat, Curtea declară închise dezbaterile și acordă cuvântul în susținerea recursului.

Reprezentantul recurenteii solicită admiterea recursului așa cum a fost formulat, modificarea hotărârii, în sensul admiterii excepțiilor invocate la prima instanță, iar în subsidiar, respingerea acțiunii introductive ca neîntemeiată, fără cheltuieli de judecată.

Reprezentantul intimatului SC SRL solicită respingerea recursului, fără cheltuieli de judecată și depune la dosar jurisprudență.

Curtea reține cauza în pronunțare.

CURTEA :

Prin sentința civilă nr. /CA/2010 din data de 29 ianuarie 2010 pronunțată în dosarul nr. /112/2009 de Tribunalul Bistrița Năsăud, s-a admis excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE BISTRIȚA și, în consecință, a respins acțiunea formulată de reclamanta S.C. S.A. BISTRITA, împotriva acestei pârâte, ca fiind introdusă împotriva unei persoane lipsite de calitate procesuală.

Prin aceeași sentință s-a respins ca neîntemeiată excepția inadmisibilității invocate de pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BISTRIȚA-NĂSĂUD, prin întâmpinare.

De asemenea, s-a admis acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta C. S.A. în contradictoriu cu pârâtele D.G.F.P. BISTRIȚA-NĂSĂUD și ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE pentru CONTRIBUABILII MIJLOCII BISTRIȚA și s-a modificat Decizia nr. /5.06.2009 a D.G.F.P. Bistrița-Năsăud în sensul că s-a admis contestația formulată de S.C. S.A. și pe cale de consecință, s-au anulat măsurile dispuse prin Decizia de impunere nr. /23.01.2009, precum și raportul de inspecție fiscală întocmit la data de 23.01.2009.

În final, au fost obligate pârâtele D.G.F.P. Bistrița-Năsăud și Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabilii Mijlocii Bistrița-Năsăud la plata cheltuielilor de judecată în cuantum de 4,3 lei – taxă judiciară de timbru.

Pentru a pronunța această hotărâre, tribunalul a reținut că prin raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 23.01.2009 de Activitatea de inspecție fiscală din cadrul D.G.F.P. Bistrița-Năsăud privind pe reclamanta SC SA s-a constatat la cap. III pct. 1 „impozitul pe profit” că societatea în cauză a beneficiat de scutire la plata impozitului pe profit până în date de 31.12.2006, în baza art. 38 al. 12 lit. b din Legea nr. 571/2003, calculându-se impozitul pe profit stabilit suplimentar la control în sumă de lei, sens în care s-a emis în aceeași dată Decizia de impunere nr. /23.01.2009 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru suma menționată anterior.

În aceste condiții, prin dispoziția nr. /23.01.2009 comunicată reclamantei alături de raportul de inspecție fiscală și decizia de impunere, la data de 28.01.2009 se impunea societății obligația de a înregistra până la data de 20.02.2009 impozitul pe profit stabilit suplimentar – lei.

Societatea în cauză a formulat contestația înregistrată sub nr. /27.02.2009 la AFP pentru Contribuabili Mijlocii Bistrița-Năsăud solicitând anularea măsurilor dispuse prin raportul de inspecție fiscală, respectiv obligativitatea de a înregistra în evidențele contabile impozitul pe profit, precum și anularea deciziei de impunere emisă de AFP Bistrița pentru plata sumei de lei, cu motivarea că este titulara unui brevet de invenție în baza căruia beneficia de scutire la plata impozitului pe profit pentru o perioadă de 5 ani, în baza disp. art. 73 din Legea nr. 64/1991 (perioada de scutire fiind 1.07.2002-30.06.2007). Se aprecia că scutirea de la plata impozitului pe profit era valabilă și pentru primul semestru al anului 2007, însă inspecția fiscală a apreciat că impozitul pe profit aferent perioadei 1.04.2008-30.09.2008 a fost diminuat cu suma de lei în considerarea faptului că disp. art. 38 al. 12 lit. b din Legea nr. 571/2003 erau aplicabile doar până la 31.12.2006, art. 73 din Legea nr. 64/1991 fiind abrogat prin disp. art. 298 din Codul fiscal. Însă, încetarea începând cu data de 31.12.2006 a scutirii de la plata impozitului de profit pentru veniturile realizate din aplicarea unei invenții brevetate, conform art. 38 al. 12 lit. b din Legea nr. 571/2003, nu poate viza decât acele invenții care ar fi realizate după data intrării în vigoare a Codului Fiscal, or invenția pentru care titular de brevet este SC SA este anterioară acestui act.

Pe de altă parte, a mai învederat tribunalul, contestatoarea sublinia că în acest sens sunt și disp. art. 38 al. 14 Cod fiscal care prevăd că facilitățile fiscale privind impozitul pe profit din actele normative menționate, precum și cele care decurg din alte acte normative date în aplicarea acestora rămân în

vigoare până la termenele și în condițiile stipulate de acestea, o soluție contrară însemnând să se dea efect retroactiv Codului fiscal și să se aducă atingere unor drepturi subiective câștigate, înfrângându-se totodată și principiul predictibilității legii fiscale și al securității juridice.

Prin decizia nr. /5.06.2009 emisă în dosarul nr. /2009, D.G.F.P. Bistrița-Năsăud a respins ca neîntemeiată contestația formulată de SC SA cu consecința menținerii măsurilor dispuse prin decizia de impunere nr. /23.01.2009 a AFP pentru Contribuabili Mijlocii Bistrița-Năsăud.

S-a reținut în motivarea acestei decizii că, în baza art. 73 din Legea nr. 64/1991 privind brevetele de invenție, SC SA a beneficiat de scutire de impozit pe profitul obținut ca urmare a aplicării unei invenții brevetate în România, considerându-se de către această societate că cei 5 ani prevăzuți de legea menționată s-au încheiat la data de 30.06.2007, în condițiile în care din documentele comunicate de OSIM rezulta că brevetul nr. era în vigoare.

S-a apreciat de către organul de soluționare a contestației că pentru perioada 1.07.2002-31.12.2003 erau aplicabile prev. art. 73 din Legea nr. 64/1991 (profitul sau venitul obținut prin aplicarea efectivă în țară de către titular a unei invenții brevetate în România este scutit de impozit în primii 5 ani de la prima aplicare, calculați de la data începerii aplicării și cuprinși în perioada de valabilitate a brevetului), iar pentru perioada 1.01.2004 - 30.12.2006, cele ale art. 38 al. 12 Cod fiscal care dispun că „la calculul profitului impozabil, următoarele venituri sunt neimpozabile până la data de 31.12.2006: lit. b) veniturile realizate din aplicarea unei invenții brevetate în România, inclusiv din fabricarea produsului sau aplicarea procesului, pe o perioadă de 5 ani de la prima aplicare, calculați de la data începerii aplicării și cuprinși în perioada de valabilitate a brevetului, potrivit legii”. Drept urmare, art. 298 din Codul fiscal abrogând printre altele și art. 73 din Legea nr. 64/1991, rezulta că facilitatea fiscală de neimpozitare a veniturilor respective se aplica doar pe o perioadă de 5 ani, dar numai cu încadrarea în termenul expres prevăzut de lege - 31.12.2006. Așadar, începând cu data de 1.01.2007 veniturile realizate din aplicarea unei invenții brevetate în România, chiar dacă acestea sunt obținute în perioada de 5 ani de la prima aplicare, nu mai sunt venituri neimpozabile, apreciindu-se că în mod corect organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina contestatoarei impozitul pe profit în sumă de lei, considerând impozabile veniturile realizate în perioada 1.01.2007-30.06.2007.

În susținerea acestei soluții s-a invocat și adresa nr. /24.04.2009 emisă de ANAF care menționa că aplicarea corectă a normelor legale în vigoare este aceea a considerării ca neimpozabile a veniturilor realizate prin aplicarea unei invenții brevetate în România doar până la data de 31.12.2006 (f.64-62, 57-56 dosar 24/2009).

Sub aspectul *excepției lipsei calității procesuale pasive a AFP Bistrița* invocată de această părâtă prin întâmpinare depusă la f. 26 dosar fond și care a fost analizată cu prioritate, conf. art. 137 al. 1 Cod procedură civilă, tribunalul a reținut că activitatea de inspecție fiscală care s-a finalizat cu emiterea deciziei de impunere nr. /23.01.2009 s-a desfășurat de către inspectori ai AFP pentru Contribuabili Mijlocii Bistrița-Năsăud, după cum rezultă din ordinul de serviciu nr. /21.01.2009 și antetul care figurează în respectiva decizie de impunere, astfel încât societatea reclamantă fiind arondată fiscal și administrativ AFP pentru Contribuabili Mijlocii Bistrița-Năsăud (f. 27 dosar fond) este evident că doar aceasta poate avea calitate procesuală pasivă, nu și AFP a mun. Bistrița, considerente pentru care s-a

admis excepția lipsei calității procesuale pasive a AFP a mun. Bistrița cu consecința respingerii ca fiind introdusă împotriva unei persoane lipsite de calitate procesuală.

Referitor la *excepțiile inadmisibilității invocate de pârâta D.G.F.P. Bistrița-Năsăud* prin întâmpinarea depusă, în ceea ce privește contestarea raportului de inspecție fiscală din data de 23.01.2009 și a deciziei de impunere nr. /23.01.2009 întocmite de Activitate de Inspecție Fiscală din Cadrul AFP pentru Contribuabili Mijlocii Bistrița-Năsăud, tribunalul a reținut că, prin precizările făcute în cuprinsul înscrisului „răspuns la întâmpinare” depus la f. 48-49 dosar fond, reclamanta a arătat că cele două acte se impun a fi anulate întrucât o simplă anulare a deciziei nr. /5.06.2009 a D.G.F.P. Bistrița-Năsăud ar fi lipsită de eficacitate juridică, fiind vorba despre o consecință a desființării deciziei prin care s-a soluționat contestația împotriva deciziei de impunere nr. 8/2009, astfel că apreciază că se impune *respingerea acestor excepții ca neîntemeiate*, în contextul în care conform art. 109 alin. 1 și 2 Cod procedură fiscală, rezultatul inspecției fiscale se consemnează într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal, raport care stă la baza emiterii deciziei de impunere cuprinzând diferențele în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală existentă, constituind practic un act premergător deciziei de impunere – act administrativ fiscal în sensul art. 41 Cod procedură fiscală și care face obiectul contestației dată în competența organului fiscal potrivit art. 206 alin. 2 Cod procedură fiscală, act premergător (a se vedea și art. 106.3 din HG. nr. 1050/2004) care poate fi supus controlului sub aspectul legalității în sensul art. 18 alin. 2 din Legea nr. 554/2004, nu separat, ci ca operațiune administrativă care a stabilit la data emiterii actului supus judecății. Deci, nu este vorba despre o solicitare de anulare separată a raportului de inspecție fiscală și a deciziei de impunere emisă după verificarea și avizarea raportului de inspecție fiscală de șeful de serviciu, respectiv aprobarea acestuia de conducătorul organului de inspecție fiscală, ci despre o consecință a cererii având ca obiect plângerea (contestația) împotriva deciziei emisă de Biroul de soluționare a contestațiilor din cadrul D.G.F.P. Bistrița-Năsăud. Mai mult, parcurgerea unei proceduri prealabile separate privind raportul de inspecție fiscală cu consecința inadmisibilității față de incidența dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 554/2004, nu poate intra în discuție câtă vreme contestația înregistrată de reclamanti în data de 27.02.2009 la AFP pentru contribuabili mijlocii Bistrița-Năsăud viza măsurile dispuse prin Decizia de impunere nr. /23.01.2009 și menționate în raportul de inspecție fiscală din aceeași dată.

Pe fondul cauzei, s-a reținut că SC SA figurează ca titular al brevetului de invenție nr. emis de OSIM menținut în vigoare prin achitarea taxelor aferente, brevet acordat prin hotărârea nr. din 27.02.2004, durata legală de protecție începând cu 10.12.2001 (f.55-40 dosar 24/2009), beneficiind inițial potrivit disp. art. 73 din Legea nr. 64/1991 de scutire la plata impozitului pe profit rezultat din aplicarea efectivă în țară a unei invenții brevetate în România, pentru perioada 1.07.2002 – 31.12.2003, acest act normativ făcând referire la o perioadă de 5 ani de la prima aplicare, calculați de la data începerii aplicării și cuprinși în perioada de valabilitate a brevetului.

Aceste dispoziții legale au fost abrogate expres, începând cu data de 1.01.2004, prin art. 298 alin. 1 pct. 1 Cod fiscal, însă art. 38 al. 12 din acest act normativ a preluat practic dispozițiile art. 73 din Legea nr. 64/1991, făcând însă referire la aspectul că, la calculul profitului neimpozabil,

următoarele venituri sunt neimpozabile până la data de 31.12.2006, printre care și cele enumerate la lit. b) - „veniturile realizate din aplicarea unei invenții brevetate în România, inclusiv din fabricarea produsului sau aplicarea procesului, pe o perioadă de 5 ani de la prima aplicare, calculată de la data începerii aplicării și cuprinși în perioada de valabilitate a brevetului, potrivit legii”.

Însă, art. 38 al. 14 Cod fiscal (care figurează la cap. VII - „dispoziții finale și tranzitorii”) dispune că „facilitățile fiscale privind impozitul pe profit din actele normative menționate în prezentul articol, precum și cele ce decurg din alte acte normative date în aplicarea acestora rămân în vigoare **până la termenele și condițiile stipulate de acestea**”, ceea ce nu poate duce decât la concluzia că facilitatea fiscală constând în scutirea de la plata impozitului pe profit obținut prin aplicarea unei invenții brevetate, acordată în temeiul unui act normativ care a fost abrogat ulterior continuă să existe până la expirarea termenului indicat inițial de acel act normativ și în condițiile stipulate de acesta, singura cerință fiind aceea ca perioada de 5 ani să fie cuprinsă în perioada de valabilitate a brevetului.

A apreciat tribunalul că a interpreta disp. legale avute în vedere de organele de inspecție fiscală și de soluționare a contestației în sensul că facilitatea fiscală a încetat la data de 31.12.2006 echivalează cu nesocotirea dispoziției legale anterior citate și care consacră o *excepție de la principiul aplicării imediate a legii civile noi* și anume ultraactivitatea legii vechi, stipulată în mod expres de legea nouă în art. 38 alin. 14. Evident, nu se poate vorbi despre retroactivitatea legii noi, așa cum a susținut reclamanta, căci nu sunt lezate efectele produse înainte de apariția noii legi, legea nouă aplicându-se de la intrarea ei în vigoare și consecințelor, efectelor viitoare, adică nerealizate ale unei situații juridice trecute, anterioare.

Pentru aceste considerente, față de prev. art. 1 alin. 1, 18 din Legea nr. 554/2004, art. 205 și urm OG nr. 92/2003, tribunalul a admis acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta SC SA în contradictoriu cu pârâtele D.G.F.P. Bistrița-Năsăud și Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Bistrița-Năsăud și a dispus modificarea Deciziei nr. /5.06.2009 a D.G.F.P. Bistrița-Năsăud în sensul admiterii contestației formulată de SC SA și, pe cale de consecință, anularea măsurilor dispuse prin Decizia de impunere nr. /23.01.2009, precum și prin raportul de inspecție fiscală întocmit la data de 23.01.2009.

În temeiul art. 274 Cod procedură civilă, tribunalul a obligat pârâtele D.G.F.P. Bistrița-Năsăud și Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Bistrița-Năsăud la plata cheltuielilor de judecată în cuantum de 4,3 lei - taxe judiciare de timbru.

Împotriva acestei hotărâri pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BISTRITĂ-NĂSĂUD în nume propriu și în numele ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE PENTRU CONTRIBUABILI MIJLOCII a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, modificarea hotărârii atacate, în principal, în sensul admiterii excepțiilor invocate, respectiv a inadmisibilității acțiunii în ceea ce privește contestarea de către reclamanta-intimată a raportului de inspecție fiscală din data de 23.01.2009 emis de Activitatea de Inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii, inadmisibilitatea formulării în cadrul acțiunii a petitului de contestare a deciziei de impunere nr. /23.01.2009 emis de Activitatea de Inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii.

În subsidiar, a solicitat respingerea acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamanta-intimată ca fiind neîntemeiată, pe cale de consecință menținerea ca fiind temeinică și legală atât Decizia nr. /05.06.2009 emisă de către D.G.F.P. Bistrița-Năsăud – Biroul de Soluționare a Contestațiilor prin care a fost soluționată contestația formulată în calea administrativă de atac și prin care s-a respins ca fiind neîntemeiată contestația formulată pentru suma totală de lei, reprezentând impozit pe profit, cât și Decizia de impunere nr. /23.01.2009 și Raportul de inspecție fiscală din data de 23.01.2009 emis de către Activitatea de Inspecție Fiscală Bistrița din cadrul Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii, cu ocazia finalizării inspecției fiscale, întemeiat pe dispozițiile art. 304 pct. 7 și 9 și art. 304¹ C.pr.civ. .

În motivarea recursului, pârâta a criticat hotărârea atacată pentru netemeinicie și nelegalitate, apreciind că au fost încălcate dispozițiile art. 261 alin. 1 pct. 5 C.pr.civ. întrucât hotărârea nu cuprinde motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței în a dispune o asemenea hotărâre precum și faptul că instanța de fond nu a făcut o atentă analiză a tuturor cererilor părților, ceea ce echivalează cu nejudicarea fondului.

În ceea ce privește excepția inadmisibilității acțiunii referitoare la contestarea de către reclamantă a Raportului de inspecție fiscală din data de 23.01.2009 emis de către Activitatea de Inspecție Fiscală Bistrița din cadrul Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii, pârâta a invocat disp. art. 7 din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ din care rezultă obligativitatea introducerii recursului administrativ prealabil, fiind vorba de anularea unui act administrativ, în caz contrar, intervenind ca sancțiune aplicabilă de către instanță, inadmisibilitatea.

Astfel, a susținut pârâta, faptul că reclamanta s-a adresat prin contestația formulată în calea administrativă de atac D.G.F.P. Bistrița-Năsăud, nu poate fi considerată ca fiind îndeplinită procedura prealabilă cu privire la contestarea actului administrativ, respectiv raportul de inspecție fiscală din data de 23.01.2009, deoarece acesta nu reprezintă un titlu de creanță potrivit disp. art. 205 din OG nr. 92/2003, încât să dea posibilitatea legală organului administrativ jurisdicțional de la nivelul D.G.F.P. Bistrița-Năsăud să se investească cu soluționarea unui asemenea petit, iar organul de inspecție fiscală din cadrul din cadrul Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii nu a fost sesizat în condițiile legii, respectiv art. 7 din Legea nr. 554/2004, cu privire la contestarea acestui act administrativ.

În ceea ce privește excepția inadmisibilității formulării în cadrul acțiunii a petitului de contestare a deciziei de impunere nr. /23.01.2009 emis de către Activitatea de Inspecție Fiscală Bistrița din cadrul Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii pârâta a susținut că solicitarea reclamantei de anulare a deciziei de impunere nr. /23.01.2009, prin care au fost stabilite de către organele de inspecție fiscală sume suplimentare în cuantum de lei, reprezentând impozit pe profit, a făcut obiectul unei contestații în calea administrativ jurisdicțională de atac, fiind format astfel dosarul nr. /2009 la nivelul organului jurisdicțional al D.G.F.P. Bistrița-Năsăud, contestație ce a fost soluționată prin Decizia nr. /05.06.2009 prin care s-a respins ca neîntemeiată contestația formulată de către S.C. S.A. Bistrița și au fost reținute ca fiind temeinice și legale măsurile dispuse prin decizia de impunere pentru suma de lei reprezentând impozit pe profit.

Intr-o asemenea situație, existând pronunțată prin decizia nr. /05.06.2009 o soluție de către organul administrativ jurisdicțional de la nivelul D.G.F.P. Bistrița-Năsăud cu privire la măsurile dispuse prin Decizia de impunere nr. /23.01.2009, pârâta a apreciat că în fața Tribunalului Bistrița-Năsăud - Secția Comercială, de Contencios Administrativ și Fiscal, reclamanta SC SA Bistrița nu putea contesta decât această decizie a organului jurisdicțional, cu o eventuală consecință în caz de admitere a modificării deciziei de impunere, petitul separat formulat de către reclamantă de contestare din nou a deciziei de impunere nr. /23.01.2009 fiind inadmisibil.

Cu privire la fondul cauzei, pârâta a susținut că hotărârea este netemeinică și nelegală, fiind dată cu încălcarea și aplicarea greșită a legii.

Pe de altă parte, a apreciat că decizia de impunere nr. /2009 emisă de D.G.F.P. Bistrița-Năsăud prin care a fost soluționată contestația formulată pe cale administrativă de către reclamantă este temeinică și legală, astfel că în mod corect a fost analizată și respinsă ca neîntemeiată contestația reclamantei, cu consecința menținerii ca temeinice și legale a măsurilor stabilite prin decizie pentru suma totală de lei reprezentând impozit pe profit, vis-a-vis de documentele existente la dosarul cauzei precum și a dispozițiilor legale incidente. În acest context, pentru a se stabili perioada corectă și legală de aplicare a facilităților fiscale de către reclamanta-intimată, pârâta a arătat că s-au avut în vedere, pe de o parte, disp. art. 73 din Legea nr. 64/1991 privind brevetele de invenție pentru perioada 01.07.2002 - 31.12.2003 și disp. art. 38 alin. 12 lit. b Cod fiscal pentru perioada 01.01.2004 - 30.12.2006, iar pe de altă parte, punctul de vedere exprimat de către Direcția Generală de Informații din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală București prin adresa nr. /27.05.2009.

În lumina acestor dispoziții legale și ținând seama și de incidența prev. art. 298 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modif. și completările ulterioare și a disp. art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, în mod corect s-a apreciat că veniturile realizate de către reclamanta-intimată în perioada 01.01.2007 - 30.06.2007 din aplicarea unei invenții brevetate în România sunt impozabile din punct de vedere al calculului impozit pe profit.

Reclamanta-intimată S.C. SA. BISTRITĂ a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea recursului formulat și menținerea ca temeinică și legală a sentinței recurate, cu obligarea recurenților la plata cheltuielilor de judecată. În argumentarea acestei poziții, s-a susținut că nerecunoașterea facilității fiscale și după data de 31.12.2006 înseamnă ignorarea și lipsirea de eficiență a disp. art. 38 al. 14 din Legea nr. 571/2003, cunoscut fiind că raporturile juridice care nu s-au consumat integral anterior intrării în vigoare a unei legi vor fi guvernate în continuare de normele sub care acel raport juridic a luat naștere.

Analizând recursul prin prisma motivelor invocate și a actelor atașate la dosar, Curtea de apel constată că este nefondat pentru următoarele considerente:

Exceptia neîndeplinirii procedurii prealabile în ceea ce privește raportul de inspecție fiscală întocmit în cauză nu este dată, întrucât acesta prezintă caracterul unei operațiuni administrative care a stat la baza emiterii actului administrativ. Or, potrivit art. 18 alin. 2 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, instanța are dreptul ca, odată cu analizarea legalității actului administrativ contestat, să se pronunțe asupra legalității

acestor operațiuni prealabile, atunci când este investită cu o asemenea cerere. Nu devin așadar incidente dispozițiile legale instituind obligația de a parcurge procedurile prealabile, întrucât acestea au ca obiect activități administrative și nu operațiunile administrative.

În legătură cu excepția inadmisibilității capătului de cerere anularea deciziei de impunere, Curtea apreciază că nici aceasta nu poate fi reținută, nefiind incident în cauză un dublu control judecătoresc, așa cum se invocă, prin împrejurarea că se deduce instanței spre verificarea legalității decizia emisă în soluționarea contestației administrative și decizia de impunere, anularea acesteia din urmă fiind consecința nemijlocită a constatării nelegalității deciziei nr. din 5 iunie 2009 a Direcției Generale a Finanțelor Publice Bistrița Năsăud.

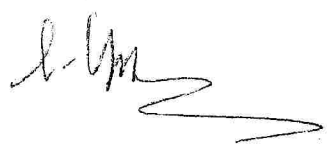
Cât privește fondul raporturilor juridice deduse judecării, Curtea constată că prima instanță a efectuat o analiză profundă și pertinentă a dispozițiilor legale incidente în cauză, nelegalitatea deciziei contestate fiind generată de omisiunea organelor fiscale de a da eficiență dispozițiilor art. 38 alin. 14 din Codul fiscal. Normele de drept aplicabile în situația de față nu se limitează la prevederile invocate prin memoriul de recurs, care e necesar a fi corelate cu textul mai sus arătat, ce consacră un caz de ultraactivitate a legii vechi, în virtutea căruia facilitatea fiscală reprezentată de scutirea de la plata impozitului pe profitul rezultat din aplicarea unei invenții brevetate subzistă până la expirarea termenului prevăzut de actul normativ în vigoare la data primei aplicări.

Cum criticile formulate sunt neîntemeiate, în baza dispozițiilor art. 20 și 28 din Legea nr. 554/2004, raportat la prevederile art. 312 Cod procedură civilă, va fi respins recursul ca nefondat.

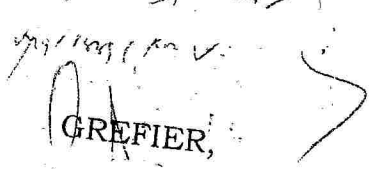
**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E :**

Respinge recursul declarat de pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BISTRITĂ-NĂSĂUD în nume propriu și în numele ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE PENTRU CONTRIBUABILII MIJLOCII, împotriva sentinței civile nr. /CA din 29 ianuarie 2010, pronunțată în dosarul nr. /112/2009 al Tribunalului Bistrița-Năsăud, pe care o menține în întregime.
Decizia este irevocabilă.
Pronunțată în ședința publică din 25 noiembrie 2010.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

GREFIER,

JUDECĂTOR,

CONFORM CU ORIGINALUL

